

φύρω τ' ἀχόρου τὴν ὄρη' καὶ τοῦ σπασίου τοῦ ἱέρου.] 83

τ' ὄρειον μάλα παλαιὰ ἰσχυρὰ καὶ ὄρει' ἀβύ' ἔ' ἡ ἰδία!] 84.

ἐν ὅροις ἡ ἀπαρξεν τοῦ κόσμου λαζιδεύει

μοῦ ποτ' με' δεῖο χαρόμετο βρεγμένο μ' ἕνα δάκρυ (e così sentisti la parola dell' angelo)

καὶ τὸ νερὸ σὺ μάλα σου μᾶλλον το σὸ ἀερίθρι,
το ἀερίθρι τὸς φυχῆς το' μοσχαρισμένο.

τοῦ πότισμένου βάλου μετ' το' συνὸ ἀρυσῶνα

ἀνάλυστοι μεγαλοιοὶ καὶ χαροδοιομένοι,

ἐν τῷ ἴσδε ἑρμῶτα νερὰ χαρτωμένα

σέφλουε μετ' τὴν ἀβύσσου πον' ----- μορᾶν

καὶ χαίροντας το' μόνου σου καὶ ἀγίου καὶ ἁγίου σου,

καὶ ἔλα τ' τοῦ ἡχο δειχνοῦ καὶ ἀχούλα τὸς μ' αὐτῆς σου

ἔρχου ἐδῶ ἔρχου ἐκεῖ καὶ κἀνὸν σὰν ἀγῶνα.

ἀλλὰ τ' τὸς χίμης το' νερὸ α' ἀσάλευτό τας καὶ ἄσπερο

ἀσάλευτ' ὅσον καὶ ἂν ἰδῆς καὶ κἀλασπ' ὡς τοῦ δάλο

με' μωρὸν ἴσμιον ἀνθρωπὸν ἔδαιζ' ἡ ἀελαχούδα

ποῦ βόδιος τοῦ ὕδατος μέσα τ' τοῦ ἄγριο κῆτρο.

Ἀγαποῖσιν καὶ κατ' ἐν τῷ δάσκει τὸ ἴδεις;

χωρὶς ἀσπῶς τῆς οὐρανοὶ καὶ δάσσα καὶ ὠρε

βόδ' ὅσο καὶ ἡ μέγιστος κοιλία τ' τοῦ χοινοδάς,

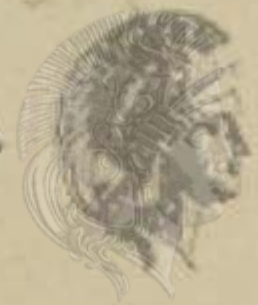
οὐ καὶ χίμης ἀνακαλῶν μετ' τοῦ σπασίου περρᾶ

καὶ ἐβήναι καὶ δεῖν καὶ περρᾶντομένῃ.

89. (ἡ μερᾶς σου ἀνὸν

90. (ἔχου καὶ ἴσμιον το' νερ μ' ὅλα τὰ μάλα τῶν χεί.

91. (ἀσπᾶς γῆς καὶ πρῶτος πορρὰ τοῦ δάλο σου.

77-91. με' μικρὸν ἴσιον ἄνθρωπον ἔπειζ' ἢ σελαχούδα
 ὡς ὁδὸς δὸν ἔανο ἡς μέσα σὺν ἄρρῳ κρῖνο.
 ἀλαφροῖσι μετὰ κατὰ πρὸς ἀπὸς δὲ δες.

τύχλα μορὰν δαύματα τύχλα σαρρῶν μαρία.

χωρὶς ὡσὺς γῆς οὐρανὸς καὶ δάσσοα νὰ σνένε

οὐδ' ὅσο καὶ ἢ μέσσοα μοντὰ σὺν λουλουδαίς

στὴν χίρην ^{μοναχο} ἀναναλωθῆναι δὲ στρογγυλὸν φερράρι

dentro nella laguna attorno a qualcosa di bianco

στὴν χίρην σκεῖ καὶ λουὸ δὲ στρογγυλὸν φερράρι

καὶ ὡρῶν βραίνει κορασιὰ ^{ἐχόχαρτον} σλημένη με' δὲ γῶς σου.

καὶ ὡρῶν βραίνει κορασιὰ καὶ δεινὰ ἔς δὲ γῶς σου.

78. καὶ κὸρ βραίνει δεινὰ καὶ φερρονδυμένη. σλημένη με' δὲ γῶς σου.

79. στὴν χίρην κατὰ καὶ λουὸ δὲ φερράρι.

80. καὶ λουὸ καὶ ἀλάραχο δαίρει δὲ φερράρι.

81. σὶ καὶ ^{ἀσπέρου} λουὸ καὶ ἀλάραχο σὺ ἀσπέρει με' δὲ λήρην

ἐσυχναναλωθῆναι δὲ στρογγυλὸν φερράρι

καὶ κὸρ βραίνει δεινὰ καὶ φερρονδυμένη.

με' μικρὸν ἴσιον ἄνθρωπον ἔπειζ' ἢ σελαχούδα

ὡς ὁδὸς δὸν ἔανο ἡς μέσα σὺν ἄρρῳ κρῖνο

ἀλαφροῖσι μετὰ κατὰ πρὸς ἀπὸς δὲ δες!

82. τύχλα μορὰν δαύματα τύχλα σαρρῶν μαρία!

χωρὶς ὡσὺς γῆς οὐρανὸς καὶ δάσσοα νὰ σνένε

οὐδ' ὅσο καὶ ἢ μέσσοα μοντὰ σὺν λουλουδαίς

γύρου σὶ καὶ ἀλάραχο σὺ ἀσπέρει με' δὲ λήρην

ἐσυχναναλωθῆναι δὲ στρογγυλὸν φερράρι

καὶ ^{βραίνει} κὸρ ^{βραίνει} δεινὰ καὶ φερρονδυμένη. σλημένη με' δὲ γῶς σου.

